

Johann Fecht Jodocus Andreas Hildebrandt

Disputatio Circularis De Sacrificio Missae Repraesentativo

Rostochii: Typis Wepplingianis, 1691

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73362328X>

Druck Freier Zugang

RU theol. Jan. 1691

Fechtius, Joh.

DISPUTATIO CIRCULARIS
DE
SACRIFICIO
MISSÆ
REPRÆSENTATIVO

Qvam
In inclyta ad Varnum Academia,
Consensu Ven. Facult. Theologicæ
PRÆSIDE

JOHANNE FECHTIO,
S. S. Theol. D. Ejusdemq; Prof. P. Ord.

& District. Rostochiens. Superintendente,
Ad Diem Januarii Anni à Christo nato MDCXCI.

IN **AUDITORIO MAJORI,**
placido Eruditorum examini

subjicit

JODOCUS ANDREAS
tebrandt / Bahnoâ Pomeranus.

— ❁ —
Rostochii, Typis WEPPLINGIANIS, Univ. Typogr.

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

VIRO Præstantissimo, Integerrimo, multoq; rerum
usu conspicuo,

DN. JOACHIMO

Civi ac Mercatori Rostochi-
ensi primario ac florentissimo, mem-
bro Centumvirorum dignissimo, Cœ-
nobii Georgiani Provisori fidelissimo,
EVERGETÆ ac FAUTORI, ob innumera
in me beneficia maximopere colendo,

*Specimen hocce Academicum in grati pariter atque observan-
tis animi mnemofnon, & ulterioris baus fucati, ut
hactenus, favoris stimulum, cum omnigene prosperi-
tatis votò sacrum nuncupo*

JODOCUS ANDREAS Siltebrandt

PRÆFATIUNCULA.

MISSATICO, ut vocat, SACRIFICIO, Romana Ecclesia nihil habet sanctius, nihil nobilius, nihil augustius. *Jodocus Lorichius* in *Thefauro*, (1.) nihil tototararum orbe reperiri Missa præstantius profitetur. Immortalis gloriæ Theologus, *Mart. Chemnitius* (2.) non immeritò præsidium, munimentum, robur, firmamentum & arcem regni Anti-Christi appellat.

Econtra Lutherana Ecclesiæ judicio in articulis Smalcaldicis (3.) expresso, *maxima & horrenda est abominatio & mera Diaboli larva*. Philippus Melanibon, communis Germaniæ Præceptor, (4.) tantos esse Missarum abusus, ut propter eosdem haut dubiè Deus puniat mundum tot insignibus calamitatibus, asseverat. Vicissim *G. Wicelius* (5.) nostræ Ecclesiæ vel prædicit vel minatur, tantas tamq; detestabiles conjectas à nobis in Missam blasphemias nequam fore impunitas. In re itaq; tam gravibus, tamque

A

diver-

(1.) p. 1398. (2) *In exam. Conc. Tr. p. 333.* (3) p. 305. & 308. (4.) *Part. II. Conf. Tb. p. 47.* (5) *Typ. vet. Eccl.*

diversis judiciis obnoxia, propositum nobis est, ingenium posthac & calamum aliquantulum exercere. Ita tamen ut in amplissimâ materiâ animum ad singulares tantum ejusdem particulas, ab aliis nondum accurato satis studio tractatas, quas inter prima nobis futura est **MIS-
SA IN HONOREM SANCTORUM CELEBRATA**, adposituri, omnemq; tractationem nostram celeberrimo in Galliâ virorum pari, *Jacobo Benigno Bossueto*, Episcopo Meldensi, & *Johanni Dexio*, Jesuitæ Argentoratensi, opposituri simus. Quibus itaq; collibuerit, hoc nobiscum certamen posthac ingredi, iis fidelem sedulamq; in privatâ, cum ad auctores ei rei necessarios, tum ad solidiorem argumenti notitiam manuuctione operam, brevi hoc procemio offerre volui & polliceri. Nunc verò in circulari hac disputatione, de Missæ Sacrificio, quâ **RE-
PRÆSENTATIVUM** dicitur, judicium nostrum, brevibus tantum aphorismis conclusum, disputantium collationi subjiiciemus. Faxit Deus, ut usq; quaq; feliciter & ex omnium voto!

DE SACRIFICIO REPRÆSENTATIVO.

IN Sacramento Eucharistiæ actionem comparere, quæ **REPRÆSENTATIO** dici queat & ex quâ ipsum sacramentum sacrificii repræsentativi nomine appellari contingat, veterum pariter & recentium auctoritate edocemur, ut tamen quâ in re repræsentatio illa consistat, & quâ vi de nomine illo Eucharistia participet, non unam omnium sententiam esse intelligamus.

II. Sunt, qui inter repræsentationem sacrificialem & sacramentalem distin-

distinguentes, illam in Novi T. sacramento locum habere negant, hanc
verò esse affirmant, cum symbola terrena ad materiam coelestem re-
feruntur, id est, panis consecratus corpus Christi, vinum benedictum
sanguinem Christi repræsentat & exhibet communicanti. In-
ter recentiores qui hac loquendi forma utuntur, nunc nominamus par-
doctissimorum Theologorum, Jo. Conr. Dannh. & Jo. Ad. Osiandrum,
(6.) De quâ verò repræsentatione nulla videtur esse controversia.

III. Mart. Chemnitius in Exam. Concilii Tridentini (7.) Jo. Eccio
ad scribit, quod docuerit, idem peculiari modo Eucharistiam sacrificium
esse, *quia tota actione gestuum, verborum, rituum & vestium in Missâ*
Ecclesia REPRÆSENTET passionem Christi & hac REPRÆSENTATI-
ONE Christum denudò offerat odorem suavitatis Deo Patri. Rob. Bel-
larminus (8.) negat, hanc esse Eccii mentem; constat nihilominus to-
tum Missæ canonem & ritus in conficiendo sacrificio apud Pontificios
usitatos eum in finem doceri ab antiqua Ecclesiâ esse institutos, ut totam
prope sacrificii crucis historiam singulosq; ejus actus, repræsentent. Ita
quâ quidem, quantumlibet *ceremoniosâ*, ut loquitur Eccius (9) *actione*,
licet secundum hodiernam Ecclesiæ Romanæ placita sacrificium Missæ,
quoad formam suam, non consistat, dubitandum tamen non est, mul-
tos veterum ad has potius ceremoniarum imagines, cum Missæ sacrifi-
cii nomen induerunt, quam ad quidlibet aliud attendisse, non quod exi-
stimaient, ex aliquo Christi instituto ad hoc repræsentandi officium ri-
tus illos, certè haut rarò supra modum ridiculos, sublimatos esse, sed
quod crederent, in sacramento, in quo renovare sacrificii Christi me-
moriâ jubemur, licere ipsi Ecclesiæ ritus, memoriâ illam velut in
quadam imagine refricantes, celebrationis solennitati adaptare.

IV. Franciscus Gesserus in Enchiridio, (10.) sive quod præ in-
genii infirmitate haud cerneret in Missâ mortis Christi, mysticâ sepa-
ratione corporis & sanguinis ipsius, quæ per consecrationem efficitur,
procuratâ, *vivam & efficacem expressionē*, ut loquitur *Meldensis Episcopus*,
(11.) sive quod ad sacrificium veri nominis constituendum judicaret in-
eptam, idem sacrificii nomen obtinere Missam contendit, quia in eâ
corpus Christi in specie candidi & immobilis panis, (quales nempe sunt

A 2

pla-

- (6.) Ille Hodom. Pap. Part. II. p. 643. Hic Coll. Th. ad A. C. p. 645.
(7.) p. 334. (8.) lib. I. de Miss. c. I. ff. (9.) In Ench. c. XVI. ab in.
(10.) p. 335. (11.) In Expos. Doctr. Cath. c. XIV. ab in.

placentulæ istæ, quas hostias vocamus, & qualis etiam color est corporis humani) & sanguis in specie liquidi vini, (cum de liquore & vinum & sanguis participant) Deo REPRÆSENTETUR per fidem & preces Ecclesiæ, quas Christus, quippe si rem oblatam spectes, eadem cum illâ, quæ in cruce sacrificata est, victima, ostensus vulneribus suis, mortis suæ memoriam Deo patri commendans, promoveat. Nova prorsus hæc est repræsentationis species, nullo quidē subnixâ scripturæ fundamento, minoribus tamen quam cæteræ absurditatibus involuta.

V. *Thomas Aquinas* (12.) unâ cum cæteris Scholasticis, qui, fatente *Gabriele Vasquezio* pauca de hoc incruento sacrificio dixerunt, immolari in sacramento Christum ait, quia celebratio ejusdem imago quædam est REPRÆSENTATIVA passionis Christi, quæ est vera ejus immolatio. Ad eum modum, quo *Augustinus* ad Simplicium dixerit, solere imagines earum rerum nominibus appellari, quarum imagines sunt, sicut cum intuentes tabulam aut parietem pictum dicimus, ille Cicero est & ille Sallustius. Nullum verò indicium est, quod intellexerit imaginem in re potius & ritu, quam in memoriâ & mente expressam. Sunt enim & ideæ animo conceptæ rerum imagines. Per solam verò sacrificii cruenti in sacramento memoratorem mortem Christi repræsentari posse luculenter ex veteribus dixerunt *Augustinus* & *Chrysostomus*. Quorum ille: (13.) *Quoties Pascha celebratur, nunquid totiens Christus moritur? Sed etiam anniversaria recordatio quasi REPRÆSENTAT, quod olim factum est & sic nos facit moneri, tanquam videamus in cruce pendentem Dominum.* Hic verò: (13.) *Quid ergo nos? Nonne per singulos dies offerimus? Offerimus quidem, sed recordationem facientes mortis ejus. Hoc enim quod facimus, in commemorationem fit ejus, quod factum est.* De quo repræsentationis sacrificialis sensu rectè judicavit *Georg. Mylius*: (14.) *Si hoc antiquitatis sensu recto Pontificii Missæ sacrificium & oblationem seu immolationem Christi appellarent, non esset, cur licet ipsis movere quisquam deberet aut posset.*

VI. Theologus magni nominis, *Jo. Hülsemannus*, in Breviario hanc ponit thesîn: (15.) *Habent preces ex peculiari, eaq; quantum ad Dei*

(12.) *Part. III. Q. LXXXIII. art. 1.* (13.) *Præf. in sec. expos. Ps. XXI. Tom. IIX. p. 105.* (14.) *Hom. XVII. in Hebr. X. Tom. IV. p. 1773.* (15.) *In Exp. Aug. Conf. art. de Miss. (15.) c. XIII. 16. p. 206.*

intentionem, gratiosâ præsentiâ corporis & sanguinis Christi in Canâ, singulare incentivum devotionis, hic & nunc sese exerendi, Deoq; tam mente quam verbis & affectu REPRÆSENTANDI merita Filii, pro consequendis bonis temporalibus & spiritualibus, tum sibi, tum aliis. Nec dubitari potest debetq; in ipso Eucharistiæ actu, dum corpus Christi in mortem traditum, sanguinemq; ab iplo effusum accipimus, vi memoratationis nobis præceptæ, nos non posse tantum sed teneri etiam sacrificium crucis mente concipere, Deoq; loco satisfactionis propriæ res præsentare; id est, ut nostræ quondam Academix lumen, J. G. Dorscherus, (16.) loquitur, corpus & sanguinem Christi, certissimum redemptionis lytron, in S. Canâ complexu firmo apprehensum, intimè sibi applicare, inter peccatum & DEUM interponere, proque solutione sufficienti offerre DEO. Sed quemadmodum hæc repræsentatio ad finem tantum Eucharistiæ salutarem, (quæ est causa rei externa) pertinet: ita sacrificii rationem & formam, quam tamen in repræsentatione querunt Pontificii, in eâ consistere non posse, ultrò intelligitur.

VII. In corpore Juris Canonici, (17.) ex sententiis, Augustini, à Prospero collectis, (in quibus tamen verba hodie non comparent) & ista recitatur: *Dum frangitur hostia, dum sanguis de calice in ora fidelium funditur, quid aliud quam Dominici corporis in cruce immolatio, ejusque sanguinis de latere effusio designatur?* Quod Algerus apud D. G. Calixtum (18.) hunc in modum interpretatur: *Idem etiam ipse corpus suum fregit & tradidit, ut signaret quod sponte suâ in passionem se frangeret & traderet pro nobis, qui solus potestatem habebat ponendi animam suam: quod etiam in altari vice suâ imitantur sacerdotes, ut idem REPRÆSENTENT.* Incertum est, quid Algerus, obscuræ ætatis auctor, quomodocumque verba ejus verses, velit, nec patet, utrum Augustinus loquatur de usu fractionis, fusionisq; ut à Christo ordinatum esse credidit, an ut ab Ecclesiâ in hunc finem liberâ dispositione institutum? Nam & cum infantes ter affusâ aquâ baptizamus, ut eâ ceremoniâ trium Divinitatis personarum fidem in memoriam nobis revocemus, id non ex instituto Divino, sed Ecclesiastico dimanat. Quinimò sicut infantis baptizandi cor aquâ, ut in quibusdam locis mos est, contingitur, viso hoc ritu peccati sanguine Christi ablundi

A 3

- (16.) *My/Miss.c. IX. S. 28. p. 303.* (17) *De Conser. d. 11. c. Dum f. 37.*
 (18.) *De sacrif. G. br. 50.*

endi fontem, etsi & Christi mihi desit & Ecclesiæ mandatum, licetè pie-
que mentis meæ oculis represento: ita quid impedit, quin visâ hostiæ
confractiōe & effusiōe vini, comminutionem corporis Christi &
sanguinis sui profusiōem, vel nullo prævio aut Christi aut Ecclesiæ præ-
cepto, memoriæ meæ representem? Quamvis autem isthæc vel ex insti-
tuto humano vel motu ultroneo, ad sacrificium mortis Christi memo-
riæ, in S. Coenâ præceptæ, rectius imprimendum, facta, omni reprehen-
sione careat, nec ex eadem verioris nominis sacrificium, quam ex repræ-
sentatâ in sacramento baptismi, per aquæ affusiōem & ablutionem,
sanguinis Christi, è latere effusi, inq; actu baptismi præsentis, vi emun-
dante, baptismale sacrificium jure colligi potest, id tamen certum est, ex
intentione ipsius Christi, sacramentum instituentis, ritum fractiōis pa-
nis & fusiōis vini non ad representandum mortis suæ sacrificium, sed
ad distribuenda potius symbola ordinatum fuisse; ceu in Ecclesiâ no-
strâ adversus Calvinianos consensu quodam semper fuit propugnatum,
interq; doctores nostros cæteris uberius probat Jo. Hülsemannus.

(19.) IX. Jac. Benign. Bossuetus (20.) communem suorum opinionē,
à præcedentibus omnibus diversam, miris verborum lenociniis picturus,
supponit, in consecratione Eucharistiæ mysticè separari corpus & san-
guinem Christi, eò quod Christus seorsim dixerit: *hoc est corpus meum,*
hic est sanguis meus; atq; his verbis violentæ ab ipso toleratæ mortis vivæ
& efficacem REPRÆSENTATIONEM contineri. Deinde vi horum
verborum, signis mortem ipsius REPRÆSENTANTIBUS, indutum
Christum, in sacrâ mensa collocari, præsentemqve suæ ad crucis usqve
mortem obedientiæ memoriâ innovare quodammodo reddereqve
perpetuam. Deniq; Christum sacræ mensæ in hac mortis imagine assi-
stentem atq; apparentem Deo, pro nobis intercedere, patriq; mortem,
quam pro tuâ tulit Ecclesiâ, perpetuò REPRÆSENTARE. Hæc nempe
illa somnia sunt, de quibus profundum est in Scripturâ silentium, quibus
tamen Missæ sacrificium, tanquam immoto fundamento, superstruit: *ut*
ad eò, inquit, nihil illi desit, quo minus verè (timet cum Concilio Tri-
dentino propriè dicere) sit sacrificium.

IX. Sed ponamus, separatâ corporis sanguinisq; quæ reiplâ juxta
Bossuetum nunquâ separata sunt, mentione, REPRÆSENTARI mor-
tem Christi. Ponamus Christum, his mortis signis obvelatum REPRÆ-
SEN-

(19.) In *Posth. Prel. ad E. G. p. 684. f.* (20.) In *Exp. f. d. c. XIV.*

SENTARE se Patri, proque nobis intercedere: quis sanæ mentis hinc non sacrificium duntaxat, sed sacrificium tam verè, tam propriè dictum, nihil ut illi deſit, exculpat? Nec enim taurus, quantumlibet coronis ſacrificialibus, tanquam mortis ſignis, redimitus Numiniq; ad altare re- præſentatus, cujus in Actis exemplum eſt, (21.) niſi maſtatus, ſacrifici- um, verè proprièq; dictum ulli homini, ratione utenti, nunquam audit. Quia contrarium evidenti conſequentia ita colligitur: Quæcunq; victi- ma tantum ſub mortis ſignis ad altare repræſentatur, illa hoc ipſo veri nominis ſacrificium non eſt, quippe cui aliquid ad ſacrificium verum (judicio quorumlibet hominum, ex inductione ſacrorum profanorum- que exemplorum argumentantium) nempe mors, actu victimæ illata, deeſt. Atq; Chriſtus talis victima juxta Boſſuetum eſt. Ergo.

X. Neq; hæc concludendi vis ſapienti inclytum judicio Præſu- lem fugere poterat, quare, in quas ſe abderet latebras, ambiguus, hoc ſe tandem umbone munire nititur: *Hoc illud eſt Chriſtianorum ſacrifi- cium, à priſco ſacrificandi ritu, in lege præſcripto, longè remotiſſimum, ſpirituale ſacrificium, novo quidem dignum federe, in quo præſens vi- ctima ſola fide conſpicitur, in quo gladius verbum eſt, corpus & ſangui- nem myſticè dividens; quo proinde ſanguis non niſi myſterio funditur, nec niſi imagine mors intercedit; tamen ſacrificium, quo Chriſtus con- ſecratur veriſſimè, Deoq; ſub hac mortis ſpecie offeratur.*

XI. Verum dum ſacrificii proprietatem tueri allaborat, magno certè niſu eandem deſtruit. Quot enim congerit verba, tot argumen- torum nobis exhibet momenta, quibus ſacrificii illius veritatem ſubru- amus. Quæ in hos brevitatis cauſa ſyllogiſmos conjiciemus. Quicquid eſt ſacrificium à communi omnium ſacrificiorum lege & ritu longè re- motiſſimum, quodque in formali ratione maſtationis & immolatio- nis verè & propriè dictæ, à ſacrificiis aliis omnibus abit, id non po- teſt eſſe ſacrificium verè & propriè dictum. Atqui ſacrificium Chri- ſti repræſentativum. Ergo. Porro: In quocunq; ſacrificio victi- ma non conſpicitur & tamen viſibili actione offertur, id non eſt ſa- crificium vere proprièque dictum. Atqui in ſacrificio Miſſæ re- præſentativo. Ergo. Iterum: In quocunq; ſacrificio victima my- ſticè & per verbum tantum dividitur, ibi non eſt ſacrificium propriè, ſed impropriè, myſticè & verbaliter tale. Atqui in ſacrificio Miſſæ repræ-

(21.) c. XIV, 13.

repräsentativo Ergo, Rursus: In quocunque sacrificio sanguis animalis non verè, sed mysticè funditur, & mors non verè, sed imagine tantum intercedit, ibi quoque non est sacrificium vere tale, sed tantum iu mysterio & in imagine. Atqui in sacrificio Missæ repräsentativo. Ergo. Denuo; Ubicunque non est mactatio sacrificii, sed commemoratio tantum mactationis & repräsentatio, in verbis quibuldam & signis externis consistens, ibi non est verum proprieque dictum sacrificium. Atqui in sacrificio Christi repräsentativo. Ergo. Denique: In quocunque sacrificio materia tantum sacrificii, nempe victima, continetur, neq; per mortem seu destructionem veram, quæ veri sacrificii forma est, sed per imaginem tantum mortis, quæ imaginarii sacrificii forma est, offertur, illud non est sacrificium propriè, sed improprie dictum. Atqui in sacrificio Missæ repräsentativo. Ergo.

XII. Patet hinc, in quas difficultates, equidem prorsus insuperabiles, ingenia adversariorum nostrorum, etiam perspicacissima, imposita Romanis doctoribus à Concilio Tridentino, veritatem proprietatemq; Missatici sacrificii defendendi necessitas conijciat. Quod cum è Pontificiis partibus ingenuè fateatur *Mart. Galenus*, Theologus Duacensis, (22) eius verba coronidis loco addere non pigramur. Ita autem ille: *Si Spiritui S. atq; alterutri Tridentino conventus visum foret, inter mille controversias, è medio feliciter sublatas & salubriter dissolutas, obscurissimam definitionis sacrificij questionem ad eum modum illustrare, non modo adversarijs & scholis orthodoxis melius consulendum videretur, verum etiam liceret hic nobis acquiescere & huius disputationis compendium facere. Ut, si fas est dicere, simus deinceps iniquiore loco pugnaturi. Poteramus enim hætenus præscribere adversarijs ex vocibus attributis nostro sacrificio & Patrum testimonijs, veluti Augustini definitione, vel postremo fateri, hoc nostrum sacrificium esse quidem improprium, non tamen illud nomen malè retinere, cum sit primi illius sacrificij imitatio. Parum abest, quin in Lutheranorum, viæ vi veritatis, descendat castra. Sed nos, ne pagellarum excedamus mensuram, hic sistimus pedem.*

F I N I S.

(22). *Catech. CXXXIV. allegatus à D. Gerh. Titio in Op. sum. c. X. §. 2. & lib. de Phras. Escl. v. c. XL. §. 3.*

¶ (0) ¶

COROLLARIA RESPONDENTIS MISCELLA:

- (1) *Waldensium Ecclesia hodie magis Reformatorum quam Lutheranorum favet doctrina.*
- (2.) מִן הַיָּמִים *in historia creationis sunt יְהוָה וְהַיָּמִים conjuncta.*
- (3) *Phrasis haecce יְהוָה: Deus dei pie defunctis pacatam requiem, ritè rectèq. adhibetur.*
- (4) *Infans expositivus, de quo certò non constat, an sit baptizatus, baptizari debet, etiamsi schedula infanti exposito affixa testetur, infantem jam esse baptizatum.*
- (5) *Infans in actu baptismali nomen non adeptus, non rebaptizandus, sed in templum denuò portandus, susceptore ac parente comitantibus, & nomen baptismale ei imponendum est.*
- (6.) *Et mulier ad imaginem Dei condita est.*
- (7) *Sacrificia non ex natura dictamine, sed ex revelatione originem suam habent.*
- (8) *Parvuli ea statuta corporis sunt resurrecturi, quàm decesserunt.*
- (9) *Unum idemq. est Evangelium Veteris atq. N. T.*
- (10.) *Catholica sive universalis vel certè insignis quaedam Judaeorum conversio ante novissimum pantocriticum diem expectanda non esse videtur.*
- (11) *Christianus Judeo ad ceremonias suas Judaicas easq. supersticiosas sciens aliquid divendere salvà conscientiam non potest.*
- (12) *Minister Ecclesie hodiernum impiè satis in lingua germanica bonà licet voce à profanis vocatur: ein Pfaff.*
- (13) *Ordinarius ecclesie minister, collegà destitutus, graviq. morbo correptus, sibi ipsi cenam porrigere potest.*
- (14) *An rectè ex Theologis sentiunt, qui statuunt, quod Indi Orientales, quia panem ex frumento facto carent, uti possint in sc. cenà pane ex medullà radicis Iphiamech pistò?*
- (15) *Pastor paganus tempore pestis elementa consecrata per alium ad agrotum ille so officio mittere non potest.*
- (16.) *Abstemiis sub unicà specie communicare non licet.*

(17.)

- (17.) *Mundus olim uer' uoluit esse interiturus.*
 (18.) *Pastor castrensis, bonâ cum conscientia, ab hoste spolia capere non potest.*
 (19.) *In actu copulationis senis cum vetula verba Gen. i. v. 28. Crescite & multiplicamini &c. à Pastore omitti nequaquâ debent.*
 (20.) *Anima separata retinet propensionem ad corpus.*
 (21.) *Angelicas revelationes bodienum expetere & iis, quæ ab Angelo nobis suggeri putantur, fidem adscribere prorsus non est tutum.*
 (22.) *Sudorille in monte olivarum à Jesu nostro profusus, verè sanguineus fuit, ejusque excretio non naturaliter, sed miraculosè contigit.*
 (23.) *Artibus magicis contra injuriam globorum & jctuum hostilium sine conscientia periculo immune facere nemo corpus suum potest.*
 (24.) *Magistratus tempore pestis domus peste infectas omninò claudere licitè non potest.*

Ad Dn. HILTEBRANDUM suum,
 Ab eruditione Theologicâ, industriâ, pietate,
 modestiâ commendatissimum.

HILTBRADE, ut primos inter mihi visus amicos,
 Hanc simul ac licuit cernere posse ROSAM:
 Sic pariter primus, qui me nunc Præsides certes,
 Proq; Deo expedias arma manusq; , clues.
 Sic Te Christus amet, cujus Tibi gloria cordi est!
 Sic nunquam desint præmia digna, precor.

grat. f.
 DISPUTATIONIS PRÆSES.

Publica DOCTORUM consensu pulpita quartum.
 Gratulor hoc: felix terq; quaterq; sis!

Pes. eximio atq; Doctissimo Dno Resp. Amico meo hanc
 fucato hæcce אבבא apponere volui

GEORGIUS Westphal/Warenæ Mecl.

SENTARE se Patri, proque nobis intercedere non sacrificium duntaxat, sed sacrificium tam nihil ut illi desit, exculpat? Nec enim tauri sacrificialibus, tanquam mortis signis, redimipraesentatus, cujus in Actis exemplum est, (21. um, verè proprièq; dictum ulli homini, ratione Quin contrarium evidenti consequentiâ ita comatantum sub mortis signis ad altare repraesentationis sacrificium non est, quippe cui aliud (judicio quorumlibet hominum, ex inductione quæ exemplorum argumentantium) nempe deest. Atq; Christus talis victima juxta Bossueti

X. Neq; hæc concludendi vis sapientem fugere poterat, quare, in quas se abderet tandem umbone munire nititur: *Hoc illud sacrificium, à prisco sacrificandi ritu, in lege præscriptum, spirituale sacrificium, novo quidem dignum, sed sola fide conspicitur, in quo gladius veritatem mysticè dividens; quo proinde sanguis nec nisi imagine mors intercedit: tamen sacrificium sineatur verissimè, Deoq; sub hac moreis specie*

XI. Verum dum sacrificii proprietatem certè nisi eandem destruit. Quot enim colorum nobis exhibet momenta, quibus sacrificium amamus. Quæ in hos brevitatis causâ syllogismus est sacrificium à communi omnium sacrificio motissimum, quodque in formali ratione nominis verè & propriè dictæ, à sacrificiis aliis test esse sacrificium verè & propriè dictum. Atque repræsentativum. Ergo. Porro: In eadem non conspicitur & tamen visibili actione sacrificium verè proprièque dictum. Atque repræsentativo. Ergo. Iterum. In quocumque mysticè & per verbum tantum dividitur, ibi non sed impropiè, mysticè & verbaliter tale.

(21.) c. XIV. 13.

the scale towards document

mentis hinc
riè dictum,
bet coronis
d altare re
is, sacrifici
am audit.
cunq; victi
ocipso veri
um verum
ofanorum-
timæ illata,

icio Præsu
uus, hoc se
um sacrifi
otissimum,
præfens vi
s & sangui
o funditur,
brifus con-

rat, magno
t argumen
tem subru
. Quicquid
tu longè re
immolatio.
id non po
sacramentum Christi
sacramentum Christi
non est sa
o Missæ re
victima my
am propriè,
sacramentum Christi
repræ-